

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/103/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7816203450
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Popovičová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7816203450.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Popovičovej a sudkýň JUDr. Viery Bodnárovej a JUDr. Táne Veščičikovej v spore žalobcu: OTP Banka Slovensko a.s., so sídlom v Bratislave, Štúrova 5, IČO: 31 318 916 proti žalovaným: 1. J. C., nar. X.XX.XXXX, 2. X. C., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom v C., A. XXXX/X, o 1.189,28 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 4.11.2016 č.k. 9C/71/2016-65 takto

rozhodol:

O d m i e t a odvolanie voči výroku vo vyhovujúcej časti.

P o t v r d z u j e rozsudok v zamietavej časti a vo výroku o trovách konania.

Žalobca je povinný nahradiť žalovaným trovy odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Rožňava (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi 810,37 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 30.6.2016 do zaplatenia s tým, že povolil žalovaným splácať dlh v splátkach po 100,00 eur mesačne počnúc 1.1.2017 do úplného splatenia dlhu, vždy do posledného dňa toho-ktorého mesiaca pod následkom straty výhody splátok v prípade neuhradenia ktorejkoľvek splátky. Konanie o zaplatenie 660,64 eur titulom zmluvného úroku zastavil. Žalobu v prevyšujúcej časti zamietol. Priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 36%.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovaným zaplatenia 1.189,28 eur, úroku vypočítaného ku dňu 28.4.2016 vo výške 707,07 eur a odo dňa 29.4.2016 vo výške 18% ročne zo sumy 1.189,28 eur do zaplatenia, úrokov z omeškania vypočítaných ku dňu 28.4.2016 vo výške 17,53 eur a odo dňa 25.4.2016 vo výške 1% ročne zo sumy 1.189,28 eur do zaplatenia, poplatkov vo výške 66,88 eur.

3. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní a po právnom posúdení veci v zmysle § 52, § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 4 ods. 1, 2, 3 a 4 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy dospel k záveru, že zmluva o poistenom rýchlom spotrebnom úvere pre obyvateľstvo č. 029500710 ESÚ, uzavretá medzi stranami sporu dňa 17.2.2010 je spotrebiteľskou zmluvou a neriadi sa režimom Obchodného zákonníka. Touto zmluvou bol žalovaným poskytnutý úver vo výške 2.500,00 eur, ktorý sa zaviazali splácať v mesačných splátkach po 63,49 eur, s celkovým počtom anuitných splátok 60, s RPMN vo výške 25,71%. Žalovaní čerpali úver vo výške 2.500,00 eur a na úhradu čerpaného úveru zaplatili 1.689,23 eur.

4. Súd prvej inštancie uzavrel, že zmluva uzavretá medzi stranami sporu nemá zákonom stanovené náležitosti, keď v zmysle § 4 ods. 2 písm. i/ zákona č. 258/2001 Z.z. v nej absentuje suma, počet a

termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, čo spôsobuje, že danú zmluvu je potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatkov.

5. Po zohľadnení žalovanými uhradenej časti úveru uzavrel, že neuhradený zostatok úveru činí 810,37 eur. Z tohto dôvodu zaviazal žalovaných uhradiť žalobcovi zostatok úveru vo výške 810,37 eur spoločne a nerozdielne.

6. Priznanú sumu uložil zaplatiť žalovaným spolu s 5% zákonným úrokom z omeškania v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nar. vlády č. 87/1995 Zb. v platnom znení od 30.6.2016, t.j. odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby s prílohami žalovaným, do zaplatenia. Žalobca totiž nepreukázal, že výzvu na plnenie doručil žalovaným pred týmto dátumom. Preto žalobu v prevyšujúcej časti istiny a úrokov z omeškania zamietol.

7. Žalovaným povolil splácať dlh v mesačných splátkach po 100,00 eur vzhľadom na ich osobné, majetkové a zárobkové pomery.

8. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 C.s.p., vychádzajúc z pomeru úspechu, keď žalobca bol úspešný na 68% a žalovaní na 32%, z čoho vyplýva, že po odčítaní úspechu žalovaných od úspechu žalobcu, žalobca má právo na pomernú náhradu trov konania v rozsahu 36%.

9. Proti tomuto rozsudku, a to voči vyhovujúcej časti, voči zamietavej časti a vo výroku o trovách konania v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p. a odvolaciemu súdu navrhol, aby v napadnutej časti rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie alebo žalobe v celom rozsahu vyhovel. Uplatnil náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania. Vytkol súdu prvej inštancie, že uhradenú sumu zo strany žalovaných vo výške 1.689,29 eur zarátal na splatenie istiny, pričom jednotlivé úhrady úveru boli zo strany žalobcu rozúčtované na čiastočné uhradenie istiny, úroku, úroku z omeškania a poplatkov. V tomto prípade bola na istinu zaúčtovaná len suma vo výške 1.289,63 eur, preto zostatok istiny úveru predstavoval sumu 1.210,37 eur, aj keď žalobca žalobou uplatnil istinu len vo výške 1.189,28 eur. Pokiaľ súd prvej inštancie konštatoval, že zmluva nemá náležitosti v zmysle § 4 ods. 2 písm. i/ zákona č. 258/2001 Z.z., z toho nie je možné vyvodiť záver, že veriteľ porušuje zákon, ak sa dohodne s dlžníkom, že istinu úveru a úrok, resp. poplatok nebude dlžník veriteľovi splácať samostatnými splátkami, ale bude ich splácať jednou spoločnou splátkou tzv. anuitnou splátkou. Výška, počet, termíny splátok tejto anuitnej splátky sú v predmetnej zmluve o úvere riadne uvedené v čl. II. Zo zákona nevyplýva, že by v zmluve sa musel výslovne uvádzať rozpis každej takejto samostatnej anuitnej splátky. Zmluva obsahuje v čl. II bod 10 všetky poplatky, ich výšku a splatnosť, ktoré má spotrebiteľ veriteľovi platiť. Preto nemožno považovať za správny záver súdu prvej inštancie, že úver treba posudzovať ako bezúročný a bez poplatkov. Žalobca má za to, že v plnom rozsahu mu prislúcha zmluvný úrok a úrok z omeškania tak, ako bol dojednaný v zmluve. V zmysle § 497 Obchodného zákonníka je bezúročná zmluva o úvere pojmovovo vylúčená. Žalobca má teda zo zákona nárok na úrok z úveru a aj na úrok z omeškania. Ide pritom o dva rozdielne inštitúty a v prípade omeškania dlžníka so splátkou patrí veriteľovi okrem úroku aj úrok z omeškania. Dohodnutý úrok predstavuje cenu finančných prostriedkov, ktoré žalobca ako veriteľ poskytol žalovaným ako dlžníkom a ktoré žalovaní žalobcovi nevrátili. Povinnosť platiť úrok zodpovedá aj ustanoveniam čl. II zmluvy o úvere. Nakoľko zmluva o úvere vyhlásením predčasnej splatnosti úveru nezanikla, žalobcov nárok voči žalovaným na zaplatenie zmluvného úroku nezanikol a trvá až do úplného splatenia istiny pohľadávky. Právny výklad, podľa ktorého by dlžníci v omeškaní boli povinní platiť len zákonné úroky z omeškania a neboli by povinní platiť zmluvné úroky z poskytnutého úveru, by legalizoval zvýhodnenie neplatiacich dlžníkov.

10. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) účinného od 1.7.2016 v rozsahu danom v ust. § 379 a § 380 C.s.p., z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie voči I. výroku rozsudku je potrebné odmietnuť a odvolanie voči ostatným výrokom nie je opodstatnené.

11. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 24.1.2018 o 10,05 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 202/II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 15.1.2018 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 3 C.s.p.

12. Žalobca podal odvolanie voči výroku I., III. a IV. rozsudku, pričom výrokom I. bolo vyhovené žalobe žalobcu.

13. Odvolací súd preto s poukazom na § 386 písm. c/ C.s.p., podľa ktorého odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné, odvolanie odmietol.

14. Je zrejmé, že výrokom I. súd prvej inštancie vyhovel žalobe žalobcu, preto nemožno konštatovať, že by výrokom tohto rozsudku bola žalobcovi spôsobená ujma, čo je podmienkou podania odvolania.

15. Predmetom odvolacieho prieskumu sa stal aj odvolaním napadnutý rozsudok vo výroku III., ktorým bola žaloba zamietnutá a súvisiaci výrok o trovách konania.

16. Žalobca v odvolaní namietal odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p., že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

17. Odvolací súd dospel k záveru, že tento odvolací dôvod nie je naplnený.

18. Výrok rozsudku, ktorým súd prvej inštancie v prevyšujúcej časti žalobu zamietol je vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

19. Správne, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody rozsudku v zamietavej časti, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 C.s.p.).

20. V prejednávanej veci nie je sporné, že právny vzťah medzi stranami sporu je vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy, na ktorý je potrebné aplikovať ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj § 4 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. V danom prípade žalovaným boli zo strany žalobcu dočasne poskytnuté peňažné prostriedky na základe zmluvy o spotrebnom úvere vo forme pôžičky, preto jednoznačne ide o spotrebiteľský úver. Túto skutočnosť nespochybňoval ani samotný žalobca.

21. Podľa § 4 ods. 2 písm. i/ zákona č. 258/2001 Z.z. v platnom znení zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

22. V zmysle § 4 ods. 3 vyššie cit. zákona pri nesplnení podmienok podľa ods. 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe
a/ poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
b/ dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

23. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa ods. 2 písm. a/, b/, d/ až j/, k/ a l/ poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

24. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že daný spotrebiteľský úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

25. Z dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie je zrejmé, že v zmluve nie sú uvedené náležitosti vyžadované vyššie cit. ust. § 4 ods. 2 písm. i/ zák. č. 258/2001 Z.z., teda výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, preto sa tento úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

26. V súvislosti s vyššie cit. zákonnými ustanoveniami a závermi odvolacieho súdu je potrebné zdôrazniť, že výklad a aplikácia týchto ustanovení musí byť v súlade so zmyslom a účelom spomínaného zákona. Zmyslom a účelom úpravy spotrebiteľských úverov je dosiahnutie pravdivého informovania spotrebiteľa o spotrebiteľskom úvere v čase uzavretia zmluvy, teda aby spotrebiteľ mal možnosť posúdiť rozsah svojho záväzku. Tým, že zákonné dodržanie niektorých obsahových náležitostí zmluvy, ako aj jej písomnej formy postihuje zákon neplatnosťou, robí z týchto náležitostí nevyhnutné podstatné obsahové náležitosti zmluvy. Predpísaná forma musí byť zachovaná vo vzťahu k esenciálnym, teda podstatným obsahovým náležitostiam zmluvy a jednak vo vzťahu k tým náležitostiam, ktoré sú vymenované v § 4

ods. 2 zákona. Pokiaľ teda zmluva uzavretá medzi stranami sporu niektorú z vymenovaných náležitostí neobsahuje a nie je zároveň vo vzťahu k tejto náležitosti zachovaná písomná forma, poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

27. Keďže zákon výslovne vo vyššie spomínaných ustanoveniach uvádza, že zmluva musí obsahovať výšku, počet, termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, bolo povinnosťou žalobcu v uzatvorenej zmluve jednoznačne a zrozumiteľne v zmysle zákona postupovať a tieto náležitosti uviesť.

28. Z vyššie uvedených dôvodov sa nemožno stotožniť s názorom žalobcu, že strany sporu si môžu v zmluve dojednať, že istinu úveru, úrok a poplatok nebude dlžník splácať samostatnými splátkami, ale jednou spoločnou splátkou. Takéto dojednanie totiž odporuje zákonu. Je zrejmé, že dlžník veriteľovi v deň stanovený v mesiaci uhradí jednou splátkou celú dlžnú sumu vrátane úrokov a poplatkov, avšak tak ako bolo vyššie konštatované, zákon stanovuje povinnosť v zmluve jednoznačne uviesť, koľko z tejto sumy tvorí istina, úroky a iné poplatky, aby dlžník získal presné informácie o tom, koľko z uhradenej sumy tvoria jednotlivé zložky. V čl. II nie sú tieto jednotlivé zložky splátky stanovené tak, ako zakotvuje zákon, preto správny bol záver súdu prvej inštancie, že daný úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

29. Z dôvodu, že daný úver je bezúročný a bez poplatkov, nemôže obstať ani námietka žalobcu, že časť uhradenej sumy zo strany žalovaných započítal na úroky a poplatky, nakoľko na tieto žalobcovi nevznikol nárok. Preto započítanie týchto súm by odporovalo zákonu.

30. Správne preto postupoval súd prvej inštancie, pokiaľ z poskytnutej istiny žalovaným vo výške 2.500,00 eur odrátal sumu, ktorú žalobcovi uhradili, teda sumu 1.689,23 eur. Žalovaným preto zostáva povinnosť vrátiť žalobcovi zostatok istiny vo výške 810,37 eur, ako správne uzavrel súd prvej inštancie.

31. Úvahy odvolateľa o tom, že v zmysle § 497 Obchodného zákonníka žalobcovi vznikol nárok na úrok z poskytnutej istiny, nemožno považovať za správne, pretože tieto odporujú zákonu č. 258/2001 Z.z., ktorý je špeciálnym predpisom k všeobecným ustanoveniam občianskeho a obchodného práva. Ostatné úvahy odvolateľa o tom, že ako veriteľovi mu zostal nárok na úhradu úrokov po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, sú bez právneho významu, keďže nemajú vzťah k dôvodom, o ktoré súd prvej inštancie svoje rozhodnutie oprel.

32. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok v zamietavej časti vrátane výroku o trovách konania, ako vecne správny.

33. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. Žalovaní boli v odvolacom konaní úspešní, preto im priznal voči neúspešnému žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

34. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3: 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).